

РЕШЕНИЕ

№ 439

гр. Варна, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 5 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги Митев

при участието на секретаря Калина Ив. Караджова
като разгледа докладваното от Георги Митев Административно наказателно дело № 20243110200689 по описа за 2024 година

установи следното:

Производството е на основание чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/.

Образувано е по жалба на И. Т. Д. ЕГН ***** чрез адвокат Д. К. М. против Наказателно постановление № 23-0442-001531/22.01.2024 г., издадено от В.А.Ж. – началник сектор в Четвърто при ОД на МВР Варна, с което са му наложени административни наказания глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено от него нарушение по чл.5 ал.3 т.1 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/.

В жалбата си въззивникът счита, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон и моли съда да го отмени изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адвокат Д. М., редовно упълномощена. По същество адв.М. поддържа жалбата и моли съда да отмените изцяло наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно и да им бъдат присъдени направените разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Преди съдебното производство са постъпили писмени бележки от началника на сектор в Четвърто РУ при ОД на МВР Варна чрез главен юрисконсулт К.Л.-А., в които се излагат аргументи по същество и се моли съда да отмени наказателното постановление, прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение срещу адвокатско възнаграждение над минималния размер.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Съдът, като анализира поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка представените по делото доказателства и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намери за установено от фактическа страна следното:

На 24.12.2023 г. св. А. З. К., старши полицаи в Четвърто РУ при ОД на МВР Варна, заедно с колегата си С. Д. била на работа като автопатрул на управлението и осъществявали пътен контрол на пътна отбивка на около 300 метра след разклона за местност Кантара по главен път I-9 гр. Варна – гр.Бургас посока гр.Бургас.

Около 16 часа полицаите спрели за проверка лек автомобил Дачия Дъстър с рег.№ В 3504 ТТ, управляван от въззивника Д.. Извършили му проверка за употреба на алкохол с Алкотест дрегер ARDM-0233, който отчетел наличие на алкохол в издишания въздух 0,95 промила на хиляда.

А. З. К. – старши полицаи в Четвърто при ОД на МВР Варна съставил против И. Т. Д. акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ серия ГА № 1042131/24.12.2023 г./приложен оригинал/ за това, че на 24.12.2023 г. около 16:00 часа в гр.Варна на главен път I-9 Варна-Бургас, на около 300 метра след отбивката за местност Кантара, в посока гр.Бургас, управлява лек автомобил Дачия Дъстър с рег.№ В 3504 ТТ, собственост на ОБВ Интерлийз ЕАД-клон Варна, с наличие на алкохол в издишания въздух 0,95 промила на хиляда, установена с Алкотест дрегер ARDM-0233. Номер на взетата проба 5730. В АУАН няма посочени като иззети документи и вещи. На водача е издаден талон за кръвно изследване с номер 114529. Актосъставителят е приел, че въззивникът е извършил нарушение на чл.5 ал.3 т.1 пр.1 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/. Актът бил предявен на въззивника на същия ден, който заявил, че няма възражения по констатациите в него.

Издаден е талон за изследване № 114529/24.12.2023 г./приложено копие/, издаден от А. З. К. – старши полицаи в Четвърто при ОД на МВР Варна, с начало на проверката 16:00 часа, извършена с Алкотест дрегер ARDM-0233, който показал положителен резултат 0,95 промила на хиляда, с отбелязване на провереното лице, че избира да бъде изследван за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта чрез медицинско и химическо изследване с подпис на лицето. Уведомен е, че трябва да се яви в МБАЛ Света Анна Варна до 45 минути от връчването на талона. Върху талона е залепен стикер с номер 114529-1. Талонът е връчен на Д. на 24.12.2023 г. в 16:45 часа.

Д. се обадил по телефона на фирма, транспортираща автомобили, изчакал на място техен автомобил, на който бил натоварен управлявания от Д. лек автомобил Дачия и заедно с него Д. го закарал в двора на къщата на майка му Д. И.Б. в с.Равна гора и останал там, като не посетил медицинското заведение за даване на кръвна проба.

На 22.01.2024 г. е било издадено обжалваното наказателно постановление. Административно-наказващият орган е възприел изцяло обстоятелствата, изложени в АУАН, приел е, че е налице основание за ангажиране на личната отговорност на въззивника по чл.174 ал.1 т.2 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, като е определил размера на административните наказания – глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

От Протокол от последваща проверка на анализатори на алкохол в дъха от Лаборатория за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомерите рег.№ 3286р-52394/19.10.2023 г./приложено заверено копие/ е видно, че са преминали успешно през проверка средства за измерване – анализатори на алкохол в дъха,

собственост на ОД на МВР Варна, включително и средство за измерване Дрегер 7510, фабр.№ ARDM-0233 на 16.10.2023 г. със срок на валидност 6 месеца.

В съдебно заседание бяха разпитани в качеството на свидетел актосъставителят А. З. К. и по искане на жалбоподателя неговата майка Д. И.Б..

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства, а именно: свидетелските показания на А. З. К. и Д. И.Б., писмените доказателствени средства, съдържащи се в административно-наказателната преписка, приложените към въззивната жалба, служебно изготвените и представените в съдебно заседание, подробно изброени по-горе, приети и приложени към делото на основание чл.283 от НПК.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Съдът кредитира свидетелски показания на актосъставителя А. З. К. в частта им, че на 24 декември след обяд на главен път I-9 Варна – Бургас на около 300 метра след разклона за местност Кантара посока гр. Бургас спрели лек автомобил Дачия, че водачът е проверен с Алкотест дрегер, който отчетел наличие на алкохол в дъха 0,95 промила, че му е бил издаден и връчен талон за изследване за даване на кръвна проба в рамките на 45 минути в МБАЛ Света Анна-Варна, че водачът останал на мястото и изчакал Пътна помощ, с която и с натоварения му автомобил си тръгнал. Свидетелските показания на К. в тази им част са обективни и подкрепени от писмените доказателствени средства. Съдът не кредитира показанията на К. в частта им, че мястото, където извършили проверката, било в рамките на град Варна, тъй като в тази им част те противоречат на обективната действителност.

Съдът кредитира свидетелските показания на майката на жалбоподателя Д. И.Б.. Според нейните показания Д. □ се обадил след 16 часа, казал, че са го спрели, че са установили алкохол, дали му талон полицаите за кръвна проба, но му казали, че няма никакъв смисъл и чакал репатриращ автомобил да прибере автомобила си. Тя вече била пила алкохол и не можела да го закара в града. Започнала да звъни на роднини, познати и на таксита, обаче било Бъдни вечер и хората не били в града или вече празнували и не могла да намери никой да закара сина □ до болницата. Слез това пристигнал в дома □ в село Равна гора, общ. Аврен, с репатриращ автомобил, на който бил натоварен неговия автомобил и го разтоварили в нейния двор и Д. останал при тях. Нейните показания се подкрепят от показанията на св.К. и писмените доказателствени средства.

Съдът кредитира изцяло и приобщените писмени доказателствени средства като обективни, непротиворечиви, взаимно допълващи се и представящи в хронологичен ред събитията.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съгласно разпоредбата на [чл.63 ал.1 от ЗАНН](#), в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от [чл.314 ал.1 от НПК](#) вр.[чл.84 от ЗАНН](#).

Съдът, като взе предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно

законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

По допустимостта на въззивната жалба:

Наказателното постановление е връчено лично на Д. на 24.01.2024 г., видно от разписката към него, жалбата срещу него е подадена по пощата на 06.02.2024 г., видно от печата върху приложения пощенски плик и входирана на 08.02.2024 г., видно от печата върху нея.

Спазен е четиринадесетдневния срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН, жалбата е подадена в срока на обжалване от процесуално легитимно лице, срещу административен акт, подлежащ на обжалване, пред компетентния районен съд по местоизвършване на деянието, поради което същата е процесуално допустима.

По компетентността на актосъставителя и административно-наказващия орган:

Съгласно чл.189 ал.1 от ЗДвП актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. Според чл.165 ал.1 т.1 от ЗДвП определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от участниците в движението, техническата изправност и обезопасяването на товарите на движещите се по пътя пътни превозни средства. В Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи/приложено копие/, в т.2.2. са определени да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП полицейските органи, осъществяващи охранителна дейност по чл.14 ал.2 т.1 от Закона за МВР/патрулно-постова дейност или т.2/териториално обслужване на населението/. От служебно изисканото и приложено към делото удостоверение изх.№ 365000-15974/12.03.1024 г., издадено от началника на Сектор Човешки ресурси към ОД на МВР Варна е видно, че актосъставителят А. З. К. към датата на съставяне на АУАН е заемал длъжността „старши полицай в Група Патрулно-постова дейност“ на Сектор Охранителна полиция в Четвърто РУ при ОД на МВР Варна. От изложеното съдът достига до извода, че АУАН е съставен от компетентно лице.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – В.А.Ж., началник на сектор в Четвърто РУ при ОД на МВР Варна. Съгласно чл.189 ал.12 от ЗДвП наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност. В Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи/приложено копие/, в т.3.9. са определени да издават наказателни постановления по ЗДвП началниците на сектор/групи „Охранителна полиция“ в РУ при ОД на МВР. От служебно изисканото и приложено към делото удостоверение изх. № 365000-15977/12.03.2024 г., издадено от началника на Сектор Човешки ресурси към ОД на МВР Варна е видно, че В.А.Ж. към датата на издаване на наказателното постановление е заемал длъжността „началник на Сектор Охранителна полиция“ в Четвърто РУ при ОД на МВР Варна.

По процесуалния закон:

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването

на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили, съответно издали двата процесуални документа (АУАН и наказателното постановление), с което, че правилата за компетентност са спазени.

Разпоредбите на [чл.40 ал.2](#) и [чл. 43 ал. 1 от ЗАНН](#) са спазени, доколкото АУАН е съставен в присъствието на свидетел-очевидец при установяване на нарушението, като препис от АУАН е връчен по законоустановения ред. Спазени са сроковете по [чл.34 ал.1](#) и [ал.3 от ЗАНН](#) за съставянето на АУАН и за издаването на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в наказателното постановление се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват нарушението, вменено във вина на въззивника, посочени са дата и място на извършване, както и нарушените законови норми. Наказателното постановление е надлежно връчено на жалбоподателя.

Наказателното постановление съдържа изискуемите от закона в [чл.57 от ЗАНН](#) задължителни реквизити, а именно посочени са имената и длъжността на лицето, което го е издало, има номер и дата, посочен е АУАН, въз основа на който е издадено наказателното постановление, посочени са имената и длъжността на актосъставителя, както и местослуженето на същия, данните на нарушителя, визирани в т.4 на [чл.57 от ЗАНН](#), описано е извършеното нарушение, мястото на което е извършено, законовите разпоредби, които са нарушени, вида и размера на наказанията, дали наказателното постановление подлежи на обжалване, в какъв срок и пред кой съд. Наказателното постановление е подписано от длъжностното лице, което го е издало. Спазен е и визираният в [чл.34 ал.3 от ЗАНН](#) срок за издаването на наказателно постановление.

Предвид изложеното съдът счита, че в хода на административно-наказателното производство по издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност на наказателното постановление и съответно до неговата отмяна.

По материалния закон:

При възприетата фактология съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е обосновано и че в случая И. Т. Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по [чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП](#).

Тази разпоредба забранява на водача на пътно превозно средство да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Въззивникът Д. е управлявал лекия автомобил след употреба на алкохол с концентрация в кръвта 0.95 промила.

Съдът счита, че изводът за съставомерността на нарушенията по [чл.5 ал.3 т.1 пр.1 от ЗДвП](#) се обуславя и от доказателствената сила на акта за установяване на административно нарушение. Съобразно разпоредбата на [чл.189 ал.2 от ЗДвП](#) редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Както бе посочено по-горе актът, съставен против въззивника, е съобразен с изискванията на ЗАНН, не са ангажирани доказателства, от които да следват изводи, различни от направените.

Наложените наказания глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца са фиксирани в разпоредбата на [чл.174 ал.1 т.2 от ЗДвП](#) при установяване на алкохол с концентрация над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда,

поради което не следва да се обсъжда възможността за тяхната промяна и според съда отговарят на тежестта на нарушението. От приложената справка за извършени нарушения от въззивника като водач на МПС е видно, че същият притежава свидетелство за управление на МПС от 2019 година, до този случай има издадени 4 броя фишове за наложени наказания за извършени нарушения на разпоредби на ЗДвП като водач на МПС, няма издадени наказателни постановления.

Съдът счита, че с така определените административни наказания ще се изпълнят целите по чл.12 от ЗАНН да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

По въззивната жалба:

Съдът не приема възражението, направено във въззивната жалба, относно изправността на апарата, с който му е направена проверка за алкохол. От приложеното заверено копие към преписката от протокол от последваща проверка на анализатори на алкохол в дъха от Лаборатория за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомерите рег.№ 3286p-52394/19.10.2023 г. е видно, че средство за измерване Дрегер 7510, фабр.№ ARDM-0233, собственост на ОД на МВР Варна на 16.10.2023 г. е преминал успешно проверка със срок на валидност 6 месеца.

Съдът не приема възражението, направено във въззивната жалба, че не е спазено изискването на чл.3 ал.2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози/наричана по-нататък Наредбата/, като на провереното лице не е била разяснена ясно процедурата и възможността да му бъде направено медицинско изследване в посочения срок. Според съда са спазени изискванията на чл.3 от Наредбата. При извършената проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта е установена с техническо средство, съставен е акт за установяване на административно нарушение за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, попълнен е талон за изследване, придружен от осем стикера с номера, съответстващи на номера на талона за изследване. Съвсем ясно е посочено къде трябва да яви и в какъв срок, той е правоспособен водач на МПС и следва да е запознат с нормативните актове, регламентиращи движението по пътищата и с евентуалните последици, ако не даде кръвна проба за химичен анализ.

Съдът не приема възражението, направено във въззивната жалба, че е допуснато съществено нарушение на Наредбата, според която времето за явяване на нарушителя в населено място е до 45 минути, а извън населените места – 120 минути. Действително съгласно чл.6 ал.6 т.2 от Наредбата срокът на явяването е до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо изследване, и до 120 минути – в останалите случаи. Съдът приема, че установяване на нарушението е станало извън рамките на град Варна. Съгласно т.49 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП "Населено място" е застроена със сгради територия, при която началото и краят са обозначени със съответни пътни знаци. В случая в края на квартал Аспарухово на пътя към гр.Бургас е поставен пътен знак за край на населеното място Варна, след това по пътя следва отбивка за кварталите

Боровец и Галата и след известно разстояние е отбивката за местност Кантара, проверката е била извършена на място след тази отбивка, следователно това място се намира на няколко километра от края на населеното място Варна. Така че в случая полицейският орган е можело да определи срок за явяване в медицинското заведение и над 45 минути с оглед осигуряване на обективност на изследването и достоверност на резултата от избрания метод, като в същото време определения срок да позволява на лицето обективно да упражни правото си да оспори показанията на техническото средство в разумен срок от деянието. Но това винаги следва да се преценява според конкретния случай и обстановка. Освен това коректно полицейския орган е посочил като начален час 16:45 часа, когато е приключила проверката и е връчен талона за изследване на Д., а не 16:00 часа, когато е била извършена предварителната проба за употреба на алкохол. Д. не е оспорил този час и не е поискал по-голям период от време, не е предприел никакви активни действия за тръгване към болницата. Ако действително е било налице желание от негова страна да даде кръв за химичен анализ, той следваше да направи всичко възможно да отиде по възможно най-бързия начин до МБАЛ Света Анна-Варна и там да му вземат кръв с отбелязване часа на явяването или да му откажат вземане на кръв отново с отбелязване на часа на явяването му в Спешен център и едва след това да се преценява разумността и законосъобразността на определения от проверяващите полицаи срок. Според жалбата се е опитал да повика такси, но без успех, но за това няма представени доказателства. Сами казват в жалбата, че с градски транспорт е било възможно да се стигне до болницата за 1 час и 10 минути. В Наредбата са посочените максималните срокове за явяване – до 45 минути и до 120 минути, но не са посочени минимални такива, поради което съдът счита, че в случая не е допуснато съществено процесуално нарушение, довело до нарушаване на правото на защита на Д..

Относно направената молба с въззивната жалба за алтернативно прилагане на чл.28 от ЗАНН:

Съдът счита, че в случая не са налице основанията за прилагане на чл.28 от ЗАНН за квалифициране на деянието като "маловажен случай", като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Преценката за степента на обществена опасност на нарушението изисква да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. За маловажен случай административно-наказващият орган не налага наказание, а отправя писмено или устно предупреждение, доколкото с оглед спецификата на конкретните обстоятелства, характеризиращи нарушението, се оказва така, че и най-лекото предвидено в закона наказание не съответства на степента на обществена опасност на извършеното и на извършителя. В настоящия случай съдът намира, че такива обстоятелства, които да обуславят маловажност на случая, не са налице. На водачите на МПС е забранено да ги управляват след употреба на алкохол. В случая е налице засягане на значими обществени отношения от областта на безопасността на движението и опазването на живота и здравето на останалите

участници в движението, поради което и обществената опасност на деянието не се явява незначителна и не следва да се приеме, че е налице маловажен случай на административно нарушение.

По разноските:

При този изход на спора и с оглед направеното искане на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл.63д ал.3 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. На основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв. Съдът счита, че справедливо юрисконсултско възнаграждение в случая е минималното такова в размер на 80 лв., тъй като процесуален представител на въззиваемата страна не взе участие в съдебното заседание и не бяха представени доказателства за допълнителна ангажираност във връзка с делото.

С оглед изхода на делото – потвърждаване на наказателното постановление, направеното от въззивника искане за присъждане на разноски следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

С оглед на всичко изложено съдът счита, че атакуваното наказателно постановление е издадено според изискванията на процесуалния и материалния закон и като такова следва да бъде потвърдено, поради което и на основание чл.63 ал.2 т.5 и чл.63д ал.3 от ЗАНН

РЕШИ:

Потвърждава наказателно постановление № 23-0442-001531/22.01.2024 г., издадено от В.А.Ж. – началник сектор в Четвърто РУ при ОД на МВР Варна, с което на И. Т. Д., ЕГН *****, са наложени административни наказания глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца на основание чл.174 ал.1 т.2 от Закона за движение по пътищата за извършено нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от Закона за движението по пътищата.

Да се изпратят съобщения на В.А.Ж. – началник сектор в Четвърто при ОД на МВР Варна и на И. Т. Д. чрез адвокат Д. К. М..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд Варна в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението е изготвено, по реда на Административно-процесуалния кодекс.

След влизане в сила на решението, административно-наказателната преписка да се върне на Четвърто РУ при ОД на МВР Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____